

ת"פ 16389/10/13 - מדינת ישראל נגד סבח מתתיה

בית משפט השלום באילת

17 יוני 2014

ת"פ 16389-10-13 מדינת ישראל נ' מתתיה

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
סבח מתתיה

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 25.12.2013 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

2. לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.12.2011 הגיע הנאשם למעבר הגבול טאבה באילת לאחר ששב ממצרים, כשבחזקתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 41.79 גרם נטו, המחולק ל-6 רצועות נפרדות ושבר פלטה נוסף, מוסלק בגרבי. בדרך זו ייבא הנאשם סם מסוכן ממצרים לישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר למתחם ענישה הולם, שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, כאשר בנסיבות המקרה דנא ביקש כי יוטל על הנאשם עונש מאסר שבין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-8 חודשים, מאסרים מותנים, קנס כספי והתחייבות. התובע עמד על חומרת העבירה ועל הצורך להילחם בכל הגורמים המעורבים בעבירות סמים ובכללם סוחרים, מפיצים ומחזיקים בסמים. התובע עמד על המאמצים הרבים והמשאבים הכספיים, הטכנולוגיים והאנושיים שמשקיעה המדינה על מנת למנוע כניסת סמים לתחומי גבולותיה וטען כי עבירת יבוא סם מסוכן פוגעת פגיעה קשה במערכת אכיפת החוק. התובע התייחס לסוג הסם ולמשקלו ועמד על השלכות הפצתו בקרב האוכלוסייה, הגם שבמקרה דנן היא מצומצמת באופן יחסי, נוכח כמות הסם והיות ואין מדובר במי שיצא אל מחוץ לתחומי המדינה כדי לייבא סם בכמות כזו שניתן יהא להפיצו בקרב רבים.

התובע הפנה לתסקיר שירות המבחן, שהוגש בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת מעשיו וטען כי גובר החשש להישנות ביצוע העבירה מצד הנאשם. מנגד, ציין התובע, כי המאשימה הביאה בכלל חשבון בטיעוניה לעונש, כי זו העבירה הראשונה של הנאשם בתחום הסמים, כאשר בעברו הרשעה בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור, את גילו המתקדם והטענה כי הוא נושא לבדו בעול הטיפול באימו הקשישה. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד אורית שלכט, טענה כי העבירה בוצעה לפני כשנתיים וחצי ומאז פסק הנאשם לצרוך סמים. נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט. נמסר כי הנאשם התכוון לעשות שימוש עצמי בסמים שנתפסו אצלו. הסנגורית הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עלה כי הנאשם מתקשה להבין את המורכבות והבעייתיות שבמעשיו וטענה כי הנאשם עשה את שעשה מתוך טיפשות ואי הבנת החומרה שבמעשה. הסנגורית עמדה על גילו ועברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם ומצבו המשפחתי. בית המשפט התבקש לתת משקל ניכר לכל שהנאשם אינו עובד ומטפל לבדו באמו הקשישה והחולה. נטען כי כל עונש כבד מעבודות שירות לתקופה קצרה, משמעו "גזר דין מוות" לאימו של הנאשם. נמסר כי הנאשם מתקיים מקצבת המוסד לביטוח הלאומי ולכן ביקשה הסנגורית שלא להשית על הנאשם עונשים כלכליים.

5. הנאשם עצמו מסר כי הוא מטפל באמו בביתם וביקש לרצות עונש מאסר, ככל שיוטל עליו, בעבודות שירות.

דין ומסקנות

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב

לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימות כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולצורך כך על בית משפט להתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הנאשם הורשע בביצוע ייבוא של 41.79 גרם נטו סם מסוג חשיש. עבירה זו, של ייבוא ארצה של סמים מסוכנים, אף אם לא נעשתה לצורכי רווח כספי, פוגעת בערכים חברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם הסמים.

במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה משמעותית. אמנם, המדובר בסם מסוג חשיש, שאינו נמנה על הסמים הקשים כדוגמת הרואין וקוקאין, אך עסקינן בכמות העולה על כמות הסם שהוגדרה בפקודת הסמים המסוכנים כחזקה לסם שיועד לשימוש עצמי בלבד.

9. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירה שבוצעה מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים מרתיעים. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה נגד נגע זה על מנת לבלום את הצפת המדינה בכמויות גדולות של סם.

מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם ייתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ע"פ 575/88 עאטף בן-אחמד עודה נ' **מדינת ישראל**, פ"ד מב(4) 242). יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.9.2012):

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש (ראו, למשל, ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל** נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004)). לפיכך, אמורה הענישה "לשקף את הצורך הדוחק להביא

להדברת הנגע" (שם, בעמ' 740). בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 24.7.2011) נתן חברי, השופט ס' ג'ובראן, ביטוי למדיניות הענישה בעבירות סמים, באומרו: "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

ראה גם ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.7.2011) בו נאמר: "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח משלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.12.1995)).

ראה גם בעניין זה ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2), 734 בו נקבע:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו ע"י בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע..."

10. עיון בפסיקה שניתנה במקרים דומים מעלה כי על הנאשמים הוטלו עונשי מאסר לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל:

א. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 13427-04-13 **דוד קדוש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.9.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הספקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 60.3 גרם ו-1.34 גרם ובהחזקת סם מסוג חשיש לשימוש עצמי (0.98 גרם ו-19.25 גרם). בית משפט המחוזי אישר את העונש שהוטל בערכאה הדיונית, אך קבע שחלק מהמאסרים המותנים שהופעלו ירוצו בחופף, כך שעל הנאשם הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, ולאחר הפעלת שני מאסרים מותנים חלקם בחופף, הושתו על הנאשם 16 חודשי מאסר, קנס כספי ופסילת רישיון.

ב. בת"פ (שלום כפר סבא) 16282-03-13 **מדינת ישראל נ' מוסטפא מסארווה** (ניתן ביום 9.1.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בסחר בסם מסוכן, בכך שבשתי הזדמנויות סחר בסם מסוג חשיש (26.61 גרם ו-31.79 גרם). בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר** בגין אירוע בודד בהתאם לסוג הסם, וכמותו והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **19 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים ובסה"כ 22 חודשי

מאסר, מאסר מותנה ופסילת רישיון.

ג. בת"פ (שלום עכו) 39589-07-13 **מדינת ישראל נ' קנאר אסדי** (ניתן ביום 16.10.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בסחר בסם מסוכן בכך שבשתי הזדמנויות מכר סמים מסוכנים מסוג חשיש (1.34 גרם ו-5.44 גרם) וטבליות MDPV. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר** עבור כל מקרה והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **10 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס כספי.

ד. בת"פ (שלום אילת) 30518-07-11 **מדינת ישראל נ' רן אברהם** (ניתן ביום 12.1.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעבירה של יבוא, ייצוא, מסחר והספקת סם ובעברת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שקיבל מאחר בשתי הזדמנויות סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל 100 גרם ובמשקל 199.3 גרם, וחילק אותם למנות לצורך הפצתם. על הנאשם, בן 19 ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, צו מבחן והתחייבות.

11. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 לחוק העונשין), נתתי דעתי לסוג הסם (חשיש) ולמשקלו (41.79 גרם נטו), למידת אשמו של הנאשם לו חלק מרכזי ובלעדי במהלך הדברים ולכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו לבצע את מעשיו והנאשם אף לא קרוב לסייג לאחריות פלילית. הנאשם נכנס לתחומי ישראל ממדינה שכנה, כאשר בגרבו הוסלק סם מסוג חשיש, כשהוא מחולק למספר רצועות נפרדות. אין מדובר בעבירה אקראית, אלא בעבירה שהינה פרי תכנון מוקדם וברי כי הנאשם היה מודע לאיסור שבמעשיו. בפני שירות המבחן טען הנאשם כי הסמים יועדו לחבר ואילו בטיעונים לעונש בבית המשפט נטען כי הסם נועד לצריכה עצמית על ידי הנאשם. בבחינת הנזק שנגרם מביצוע העבירה, יש להביא בכלל חשבון את הנזק שעלול היה להיגרם לנאשם ולציבור בכללותו ככל שהיה נעשה שימוש בסם על ידי הנאשם ו/או אחרים. מבלי להקל ראש בחומרת המעשה, דומני כי יש גם לתת את הדעת לסוג הסם, שאינו מן הקשים ולכמות שנתפסה (41.79 גרם נטו), שמצד אחד עולה על החזקה שנקבעה ככזו שמיועדת לשימוש עצמי ומנגד אין מדובר בכמות המצביעה, ולו לכאורה, על כוונה להפצת סם בהיקף ניכר.

12. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע החל ממאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

13. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40ד לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום. אמנם הנאשם הפסיק לצרוך סמים מסוכנים ובדיקות השתן שנערכו לו (הן במסגרת שירות המבחן והן לדרישת הממונה על עבודות שירות) נמצאו ללא שרידי סם, אך שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי (ר' סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 140 ו-140ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר בענייננו, מדבריו של הנאשם במסגרת הטעוניהם לעונש, מרישומי הפלילי, מאמור בתסקירי שירות המבחן ומטיעוני הסנגור. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009)).

15. ביום 11.6.2014 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, במסגרתו פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, אך מפאת צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם יליד 1959, רווק, אינו עובד ומתקיים מקצבה מהמוסד לביטוח הלאומי וסובל מהתמכרות להימורים. הנאשם מתגורר עם אמו בת ה-85 הסובלת מלקות בראיה, מסייע לה וסועד אותה. מדיווח שהתקבל בשירות מגיסתו של הנאשם, נמסר כי הוא היחיד מבני המשפחה שמטפל באמו. צוין כי מגיל צעיר התקשה הנאשם להשתלב במסגרות המתאימות לגילו, לא גויס לצבא ומלבד תקופה של 7 שנים במהלכה עבד כחשמלאי, התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. בפני שירות המבחן, לקח הנאשם אחריות מלאה על ביצוע העבירה, אך התקשה להבין את חומרתה. בדיקה לאיתור שרידי סמים שנערכה לנאשם במסגרת שירות המבחן נמצאה נקיה והשירות העריך כי טיפול באמו מהווה עבורו גורם חיובי לשיקומו. עם זאת, העריך השירות כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית בשל קשייו להבין סיטואציות מורכבות ונטייתו למזער חומרת מעשיו. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והמליץ להשית על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה.

16. מעיון במרשם הפלילי של הנאשם, עולה כי לחובתו הרשעה קודמת בגין ביצוע עבירה של אימים ועבירה של העלבת עובד ציבור בגין הוטלו עליו מאסר מותנה והתחייבות כספית לצד מכתב התנצלות.

17. בבסיס ה**שיקולים לחומרה** עומדת חומרת העבירה שביצע הנאשם והמדיניות המשפטית בענישה בעבירה זו. אמנם, עברו של הנאשם אינו מכביד, אך אין זו ההסתבכות הראשונה עם החוק. הגם שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו, שירות המבחן התרשם כי הנ"ל מתקשה להבין חומרת התנהלותו ועל כן לא נמצא בשל להליך טיפולי. בנוסף לכך, מחוות דעת הממונה על עבודות שירות עולה כי הנאשם נטה למזער מחומרת העבירה ונטה להשליך אחריות.

18. בבסיס ה**שיקולים לקולא** יש לציין כי הנאשם הודה בכתב האישום שתוקן לקולא, לקח אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם מסר שפסק מלצרוך סמים והבדיקות שנערכו לו כאמור אכן הצביעו על כך. הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם מטפל לבדו באמו הקשישה והחולה, התלויה בו (בעניין זה עיינתי במכתב משירותי הרווחה שהגישה הסנגורית). בנסיבות אלה, נתתי את דעתי לתוצאות הענישה על הנאשם עצמו ועל משפחתו.

19. בשל נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, גילו ועברו הפלילי, מצאתי לאמץ את המלצות שירות המבחן ולקבוע את העונש המתאים לנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, כדי שיהא בידי הנאשם להמשיך לסעוד את אמו החולה, הזקוקה לעזרתו. הנאשם יתרום ויגמול לחברה על מעשיו בדרך של ביצוע עבודות שירות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד, בדמות של מאסרים מותנים והתחייבות כספית.

20. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות ונמצא מתאים לאחר שנתן הסכמתו לכך.

סוף דבר

21. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש בגין אירוע כתב האישום, כדלקמן:

א. **מאסר בפועל** - מאסר בפועל משך 6 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. הודע לנאשם מקום השמתו והמועד עליו להתייצב לתחילת עבודות השירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. **מאסר על תנאי** - מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 7,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת סמים.

22. הנני מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה. באשר ליתר המוצגים - ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה, לפי שיקול דעת המאשימה.

23. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן בירושלים ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, במעמד הצדדים.